

ปาฐกถาพิเศษ
“ความสำคัญของภาษาไทยในรายการโทรทัศน์”
โดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ
ณ สถาบันไทยศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วันพฤหัสบดี ที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๓๘

ผมขอขอบคุณเลขาธิการคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ ที่กรุณาเชิญผมมาพูดในวันนี้ ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้รับเชิญ และมีความเต็มใจที่จะมาพูดเพราะว่าผมรักและหวงแหนภาษาไทยมาก ผมมั่นใจว่าคนไทยทุกคนมีความรู้สึกเช่นเดียวกับผม คือ รักและหวงแหนภาษาไทยมาก ผมมั่นใจว่า คนไทยทุกคนมีความรู้สึกเช่นเดียวกับผม คือ รักและหวงแหนภาษาไทย มีความปรารถนาอย่างเดียวกัน คือ ต้องการให้คนไทยทุกคนพูดและใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเพื่อที่จะดำรงไว้ ซึ่งภาษาอันยิ่งใหญ่ของเราให้เป็นภาษาที่อยู่คู่กับคนไทยด้วยความสง่า อองอาจ และภาคภูมิใจตลอดไป

หัวข้อที่เลขาธิการคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ ได้กรุณากำหนดให้ผมพูดนั้นจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องของภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ ที่จริงแล้วถ้าเราจะพูดกันให้กว้างขวางออกไปอีกสักหน่อยก็น่าจะเป็นประโยชน์ เช่น นอกจากพูดถึงเรื่องภาษาไทยในรายการโทรทัศน์แล้ว อาจจะพูดกว้างออกไปถึงภาษาไทยในรายการวิทยุ และภาษาไทยในสื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ เป็นต้น เพราะทั้งสามสื่อนี้มีความสำคัญและมีอิทธิพลโดยตรงต่อคนไทย ต่อภาษาไทยอย่างมากมาหลายทศวรรษ

ท่านผู้มีเกียรติครับ ภาษาไทยก็คือ ส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยของเราเป็นวัฒนธรรมที่มีลักษณะโดดเด่นพิเศษและเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติเรา ที่ดำรงสืบเนื่องกันมาเป็นเวลาเกือบพันปีแล้ว ท่านผู้ฟังคงจะทราบว่า มีหลายประเทศที่เกิดขึ้นใหม่ไม่มีวัฒนธรรมของตนเอง และพยายามสร้างวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมา ยกตัวอย่างเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา อาจกล่าวได้ว่าไม่มีสิ่งใดเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่เลย เพราะเป็นประเทศเพิ่งเกิดขึ้น ๒๐๐ ปีเศษเท่านั้นเอง ประเทศสหรัฐอเมริกากำลังพยายามไขว่คว้าหาและสร้างวัฒนธรรมในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในด้านภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี การละเล่น เพื่อจะบ่งบอกว่าสิ่งเหล่านั้น คือ วัฒนธรรมของประเทศสหรัฐอเมริกา คนอเมริกาในสมัยปัจจุบันจะกล่าวว่า เขาพูดและเขียนภาษาอเมริกันไม่ใช่ภาษาอังกฤษ การสะกดคำต่างๆ หลากๆ คำและการออกเสียงก็ไม่เหมือนเป็นภาษาอังกฤษแล้ว คนไทยเราโชคดีกว่าคนหลายประเทศมากในเรื่องภาษา เพราะเรามีภาษาของเรามากกว่า ๗๐๐ ปีแล้ว และเป็นภาษาที่ไพเราะมาก ขอย้อนกลับมาดูเรื่องภาษาไทยของเราที่ใช้ในสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ ลองคิดดูว่ามีความสำคัญต่อภาษาไทยของเรามากน้อยเพียงใด ความสำคัญของภาษาของเราขึ้นอยู่กับภาระที่เราจะรักษาทั้งการพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ตามที่ทางราชการกำหนดหรือตามที่เคยศึกษากันในสถาบันต่างๆ ความสำคัญของภาษาไทยขึ้นอยู่กับการพัฒนาให้มีความหลากหลาย และมีความไพเราะมากขึ้น

มีเรื่องหนึ่งจะเรียกว่า การพัฒนาภาษาไทยเห็นจะไม่ได้ คือ เรื่องการใช้คำย่อในหนังสือพิมพ์และในจอโทรทัศน์ ผมเห็นการใช้คำย่อแล้วค่อนข้างมีนงง คำย่อที่หนังสือพิมพ์ใช้บางที่ผู้อ่านอาจจะเข้าใจไม่ตรงตามความต้องการของผู้กำหนดคำย่อนั้น หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเขียนว่า “เจ้าหน้าที่จะระดมการปราบ นมถ” “นมถ” ในที่นี้ผู้เขียนประสงค์จะให้อ่านว่า “น้ำมันถือน” ซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างจะยุ่งยากมากทีเดียวในการทำ ความเข้าใจ อันที่จริงคำย่อในภาษาไทยหรือภาษาใดก็ตาม ทางราชการหรือหน่วยงานจะต้องกำหนดขึ้นใช้ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับหลาย ทางราชการของเราโดยเฉพาะทางราชการทหาร ได้กำหนดคำย่อไว้ อย่างชัดเจนเรียกว่า คำย่อที่ใช้ในราชการทหารและออกเป็นกฎข้อบังคับ ให้หน่วยราชการต่างๆ ทุกหน่วยใช้

คำย่อที่เหมือนกัน และเผยแพร่ให้ได้ทราบและใช้โดยทั่วถึงกันและทำนองเดียวกันอันเป็นเรื่องที่ดีและรัดกุมมาก แต่คำย่อในหนังสือพิมพ์และในจอโทรทัศน์ รู้สึกว่าจะคิดกันเอง และใช้กันเองตามความสะดวกของตนเอง ทำให้ค่อนข้างจะเกิดความไขว้เขวและสับสนไม่มีระบบและระเบียบ

ต่อไปผมจะกล่าวถึงเรื่องที่เลขาธิการคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ ได้กำหนดให้มาพูด คือ **เรื่องความสำคัญของภาษาไทยในรายการโทรทัศน์** โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด รวดเร็วที่สุด และกว้างขวางที่สุด รายการโทรทัศน์ของเราเป็นที่แพร่หลายมาก โดยเฉพาะในประเทศของเรา เท่านั้น แม้แต่ต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศใกล้เคียงก็ได้มีโอกาสชมรายการโทรทัศน์ของบ้านเรา อย่างเช่น ในประเทศฟิลิปปินส์ เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมะนิลา เล่าให้ผมฟังว่าประเทศฟิลิปปินส์ สามารถรับรายการจากสถานีโทรทัศน์ของบ้านเราได้และไม่แต่คนไทยในฟิลิปปินส์เท่านั้นที่ชมรายการ คนฟิลิปปินส์เองก็ติดตามรายการต่างๆ ด้วย และรายการที่ชาวฟิลิปปินส์ให้ความสนใจเป็นพิเศษคือ รายการข่าวในพระราชสำนัก การที่เขาให้ความสนใจดูรายการข่าวในพระราชสำนักก็เพราะเขาเห็นว่าเป็นรายการที่เป็นประโยชน์ และเป็นรายการที่ทำให้เขารู้ว่าทำไมคนไทยถึงเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์มาก ทำไมประเทศไทยถึงอยู่อย่างสงบเรียบร้อยโดยพระบารมีของพระมหากษัตริย์

สำหรับในประเทศของเราในปัจจุบันการดูโทรทัศน์นับเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ในประเทศ ผู้ที่ทำงานอยู่กับบ้านวันหนึ่งๆ สามารถดูโทรทัศน์ได้หลายชั่วโมง ส่วนนักเรียนและผู้ที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านก็มักใช้เวลาว่างดูโทรทัศน์ในช่วงหลังเวลาเรียนและหลังเวลาทำงานไปจนกระทั่งได้เวลาเข้านอน จากการสำรวจของบริษัท ดีมาร์ มีเดียอินเด็กซ์ (Deemar Media Index) ในปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ ได้ตัวเลขผู้ชมโทรทัศน์ตั้งแต่เวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกาเป็นต้นไป จนจบรายการหลังเที่ยงคืน มีจำนวนประมาณ ๓๖ ล้านคนและช่วงที่มีผู้ชมมากที่สุด คือ เวลา ๒๑.๐๐ - ๒๒.๐๐ น. มีผู้ชมรายการโทรทัศน์มากถึงประมาณ ๒๒ ล้านคน กล่าวคือ คนส่วนใหญ่ในปัจจุบันใช้เวลาว่างชมรายการโทรทัศน์กันมาก ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานอยู่กับบ้านและเด็กที่ยังไม่ได้ไปโรงเรียนอาจใช้เวลาดูโทรทัศน์มากเป็นที่สองรองจากการนอน การดูโทรทัศน์จึงนับเป็นกิจกรรมหลักอย่างหนึ่งในชีวิตของคนสมัยปัจจุบัน

รายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศจากภายในประเทศเกือบทั้งหมดใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลาง ผู้ชมโทรทัศน์จึงได้ยินได้ฟังภาษาไทยผ่านรายการโทรทัศน์สถานีต่างๆ วันละหลายชั่วโมง และคนจำนวนมากได้ยินภาษาไทยที่ใช้ผ่านรายการโทรทัศน์มากกว่าได้ยินภาษาไทยจากผู้คนรอบตัวเสียอีก และภาษาไทยที่ได้ยินได้ฟังจากรายการโทรทัศน์นั้น ก็มีความหลากหลายทั้งแบบของการใช้ภาษาเสนอ เรื่อง เช่น บรรยาย เล่าเรื่อง สนทนาโต้ตอบ สัมภาษณ์ วิธีใช้ภาษามีทั้งภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและที่ผิดเพี้ยน เช่น การใช้ภาษาสละสลวยไพเราะประทับใจชวนติดตามหรือใช้ภาษากวนใช้ภาษาผิดไวยากรณ์ ทำให้เข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อถึงผู้ชมผิดไป รายการโทรทัศน์รายการหนึ่ง มีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ตอนหนึ่งผู้ตอบกล่าวว่า “ยอมรับว่า ขณะนี้มีสุนัขสูงถึง ๘๐๐ ตัวจะเร่งจัดการฉีดยา” คำว่า “สูง” ในที่นี้ผู้พูดประสงค์จะสื่อเกี่ยวกับจำนวนมาน้อย มิใช่ส่วนสัดของร่างกายสุนัข ดังนั้นเมื่อใช้คำว่า สุนัขสูงถึง ๘๐๐ ตัว จึงอาจจะทำให้ผู้ฟังผู้ชมเข้าใจผิด คิดว่าหมายถึงสุนัขที่มีร่างกายสูง ไม่ใช่สุนัขจำนวนมาก

ดังได้กล่าวแล้วว่าโทรทัศน์เป็นสื่อที่กว้างขวางที่สุดในขบวนการสื่อสารทั้งหลายเมื่อมีความกว้างขวางที่สุดก็ต้องมีอิทธิพล มีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับผู้ชมรายการเหล่านั้น และผู้ชมรายการจะมีหลายระดับทุกเพศทุกวัย ทุกกลุ่มอาชีพ ทุกระดับการศึกษา ฉะนั้นผู้ชมรายการจะเลือกชมรายการที่ตนเห็นว่าสนุกและน่าสนใจเมื่อมีคนชมเป็นจำนวนมากและรายการต่างๆ มีมากเพราะฉะนั้นจึงเป็นที่แน่นอนว่า คนดูรายการต่างๆ จะมีความรู้สึกตอบสนองต่อรายการที่ตนชมแตกต่างกันออกไป กลุ่มคนที่มีอาชีพหนึ่งก็มีความรู้สึกอย่างหนึ่ง คนอีกอาชีพหนึ่งก็มีความรู้สึกอีกอย่างหนึ่ง เชื่อหรือไม่เชื่อ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่างๆ เหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นต่อผู้ชมรายการนั่นเอง เพราะฉะนั้นภาษาไทยที่ใช้ในรายการโทรทัศน์เพื่อสื่อความรู้ความเข้าใจ

จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้ผลิตรายการจะต้องมีความสำนึกและรับผิดชอบต่อการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาไทย ที่ถูกต้องเข้าใจง่าย และเหมาะสม นอกจากนั้นผู้จัดรายการผู้พูด หรือที่เรียกว่าพิธีกรหรือโฆษกอะไรก็ตาม มีหลายระดับ หลายอาชีพ บางคนมีอาชีพ ประจำอยู่แล้วจัดรายการโทรทัศน์เป็นอาชีพรอง บางคนเป็นนักพูด นักแสดงโทรทัศน์อาชีพ ดังนั้น ความหลากหลายจึงมีมากมายทั้งผู้ชมและผู้พูด สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก ขอยกตัวอย่างผู้จัดรายการหรือพิธีกรในรายการที่มีความแตกต่างกัน สุภาพสตรีก็มี สุภาพบุรุษก็มี อยู่ในวัยหนุ่มสาวก็มี อยู่ในวัยผู้ใหญ่อายุเลย ๔๐ ปีไปแล้วก็มี ดังนั้น ภาษาไทยที่พูดย่อมแตกต่างกันสำเนียงที่พูด ก็แตกต่างกันไป ความผิดถูกของการใช้และการอ่านภาษาไทยก็มีให้เห็นแทบทุกช่องทุกรายการ นอกจากนั้นผู้พูด รายการทางโทรทัศน์ยังมีการพูดภาษาอังกฤษปนภาษาไทย บางรายการก็พูดดีบางรายการก็พูดได้ไม่ดี ทำให้ การสื่อความหมายไม่ครบถ้วน เข้าใจคลาดเคลื่อนอันนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เราได้พบได้เห็น นอกจากนั้นยังมีที่เรียกว่า ภาษากร่อน หมายความว่าพูดสั้นกว่าที่ควรจะเป็น อย่างเช่น ควรจะพูดว่า “ในห้องนี้มีคนอยู่ ๒๐ คนเท่านั้นเอง” ก็พูดสั้นๆ ว่า “ในห้องนี้มีคนอยู่ ๒๐ คนเอง” บางคนก็พูดคำตลาด ซึ่งเป็นคำตลาดที่ฟังแล้วค่อนข้างจะไม่สุภาพ เช่น แทนที่จะพูดว่า “คนเอาเงินไป” ก็พูดว่า “คนงาบเงินไป” หรือว่า “ตำรวจติดตามผู้ร้าย” ก็พูดว่า “ตำรวจไล่กวดติดตามผู้ร้าย”

รายการโทรทัศน์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรายการข่าวสารคดี การศึกษา รายการบันเทิง ตลอดจนรายการโฆษณา แต่ละประเภทล้วนมีรายการทั้งที่คนไทยผลิตเองทั้งหมด รายการที่คนไทยผลิต โดยเลียนแบบจากรายการโทรทัศน์ ต่างประเทศ และรายการที่ผลิตจากต่างประเทศภาษาไทยที่ใช้ในรายการเหล่านี้ มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป มีทั้งภาษาไทยที่เป็นไทยล้วนเป็นภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ และภาษาไทยแปล จะเห็นได้ว่าการตั้งชื่อ รายการโทรทัศน์ก็สะท้อนการใช้ภาษาไทยในลักษณะนี้ กล่าวคือ มีรายการที่มีชื่อเป็นภาษาไทยล้วนและมีรายการ ที่มีชื่อเป็นภาษาไทยปนภาษาอังกฤษยิ่งกว่านั้น ยังมีรายการที่เป็นชื่อภาษาอังกฤษล้วนๆ เช่น **ท็อปสตาร์พาเหรด** **ทินส์ทอล์ค** **มิวสิกเบรก** **ซอปปาแซมพ์** เป็นต้น คำเหล่านี้ไม่สามารถสื่อให้ผู้ชมส่วนใหญ่เข้าใจได้และค่อนข้าง จะไม่สมควร

ไม่เพียงแต่ตั้งชื่อรายการเป็นภาษาต่างดาวที่ไม่สามารถสื่อความเข้าใจไปสู่ประชาชนหรือผู้ชมโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ได้ชัดเจนเท่านั้น ผู้ที่รับเชิญมาร่วมรายการมีหน้าที่จะต้องถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ที่เป็นประโยชน์ แก่ประชาชนให้กว้างขวางที่สุด บางคนยังใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทยทำให้ไม่สามารถสื่อได้ครบถ้วน ข้าราชการระดับสูงผู้หนึ่งมาออกรายการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการที่จะดำเนินการช่วยเหลือแก้ปัญหาของเกษตรกร ที่ส่งผลไม่ออกไปจำหน่ายต่างประเทศ มิให้การขนส่งล่าช้า ท่านผู้นั้นกล่าวว่า “รัฐบาลได้เตรียมการช่วยเหลือ เกษตรกรให้ส่งผลไม่ออกได้รวดเร็วโดยได้ประสานงานกับบริษัทการบินไทยให้เพิ่มเที่ยวบินที่จะขนส่ง และกำหนด rate ไว้เหมาะสม”

เมื่อฟังคำภาษาต่างประเทศที่แทรกเข้ามาคือ **rate** อย่าว่าแต่เกษตรกรที่ฟังแล้วจะไม่เข้าใจว่า รัฐบาลจัดการอะไรเพื่อเกษตรกร แม้ผู้ชมที่มีการศึกษาดีรู้ความหมายของคำว่า “rate” แต่เมื่อเป็นภาษา เฉพาะเรื่องก็อาจไม่เข้าใจว่าคำดังกล่าวหมายถึงอัตราค่าขนส่งที่ลดให้เป็นพิเศษสำหรับการส่งผลไม่ออกไป จำหน่ายต่างประเทศ เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเกษตรกรให้มั่นใจในกิจการของตนก็ย่อมไม่บรรลุ เป้าหมาย ยังผลเสียหายให้แก่การเสนอข่าวสารข้อมูล

ท่านผู้มีเกียรติครับ เมื่อเราพูดมาถึงจุดนี้เราก็พอจะมองเห็นกันแล้วว่าความสำคัญของภาษาไทย ในโทรทัศน์นั้นมิอย่างไรร่าง จะกล่าวให้ถี่ถ้วนก็ต้องพูดว่า ความสำคัญของภาษาไทยในรายการโทรทัศน์มีมากมาย หลายประเด็นด้วยกัน และเป็นความสำคัญที่จำเป็นต้องพูดเกี่ยวกับภาษาไทย ในรายการโทรทัศน์ที่จะต้อง ให้ความสนใจอย่างที่ผมได้เรียนมาแล้วว่าผู้ฟังรายการโทรทัศน์มีจำนวนนับสิบล้านคน และมีหลายระดับมีทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ ฉะนั้นความสำคัญของภาษาไทยในรายการโทรทัศน์อาจจะแยกประเด็นให้เด่นชัดได้ว่า

๑) ภาษาไทยในรายการโทรทัศน์เป็นผลต่อความมั่นคงของชาติโดยตรง ทั้งในด้านการเมือง การเศรษฐกิจ สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กล่าวคือ การใช้ข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์เป็นสื่อที่ถ่ายทอดไปสู่ประชาชนทั้งในและระหว่างประเทศ ฉะนั้นหากการให้ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นไม่ชัดเจนเนื่องมาจากการใช้ภาษาไทยไม่เหมาะสมจะทำให้เกิดการเข้าใจผิด หลงผิดตีความผิดและอาจเป็นผลทำให้นำไปสู่ปัญหาต่างๆ ที่ไม่ควรจะเกิดให้เกิดขึ้นได้ เช่น การใช้ภาษาไทยไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการเมืองระหว่างประเทศ ในบางกรณีอาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันมีผลกระทบถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้

๒) ภาษาไทยในรายการโทรทัศน์เป็นสื่อการศึกษาที่มีประโยชน์อย่างยิ่งตลอดชีวิตของคน โดยเฉพาะการศึกษานอกระบบ เป็นครูของครูที่สอนภาษาไทยในสถาบันต่าง ๆ ได้เรียนรู้ถึงความรู้ และความไม่รู้ของการจัดรายการ ได้เรียนรู้ข้อดีข้อเสียของการใช้ภาษาไทย ทั้งการอ่านและการเขียนว่า ควรจะเอาเป็นแบบอย่างหรือไม่ควรอย่างไร ควรจะแนะนำข้อบกพร่องอย่างไรนอกจากนั้นยังเอื้อประโยชน์แก่ประชาชนทุกสาขา อาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในการประกอบอาชีพการประพฤติปฏิบัติตนในสังคมอย่างเป็นประโยชน์อย่างไร การรักษาสุขภาพอนามัยเป็นต้นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของรายการนั้นๆ

๓) ภาษาไทยในรายการโทรทัศน์เป็นเครื่องบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยด้านภาษา อันเป็นภาษาประจำชาติของเรา แสดงความเป็นอิสระทางภาษาแสดงภูมิปัญญาของเรา ภาษาไทยเป็นมาตรฐานสำคัญยิ่งมาตรการหนึ่งในการดำรงวัฒนธรรม อันเป็นสมบัติของคนไทย ที่บรรพบุรุษของเราได้สั่งสมและสืบสานกันมา จึงขอให้ผู้เกี่ยวข้องกับการโทรทัศน์จะสำนึกในเรื่องนี้ ในทางตรงข้ามหากภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ยังคงสภาพเป็นอย่างในปัจจุบันนี้ กล่าวคือผู้ผลิตยังไม่เห็นความสำคัญ และยังไม่ให้ความสนใจมากขึ้นยังพูดและใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง ยังมีการใช้ภาษาต่างประเทศที่ไม่จำเป็นปนกับภาษาไทยอยู่ ก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมาก โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อเด็กและเยาวชน รายการโทรทัศน์อาจทำให้ภาษาไทยเพี้ยนแปรไป หรืออาจจะรุนแรงถึงขนาดทำลายวัฒนธรรมไทยของเราก็ได้

จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการโทรทัศน์ต้องตระหนัก สำนึก อยู่ตลอดเวลาว่าจำต้องดำรงความเป็นภาษาไทยที่ดีถูกต้องและเหมาะสม เช่น จัดให้มีการฝึกอบรมผู้ที่เกี่ยวข้องให้พูดให้ใช้ภาษาไทยที่ชัดเจนถูกต้องเป็นไปตามหลักของภาษาไทยและพจนานุกรม จัดให้มีการตรวจบทความ ข้อเขียน ฯลฯ ก่อนการออกอากาศ จัดให้มีการศึกษาวิจัย และประเมินผลของภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ไทย ต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการดำรงรักษาภาษาไทยตลอดเวลา

ท่านผู้มีเกียรติครับ ภาษาไทย คือ วัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของเรา เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเราเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติเรา คนไทยต้องภูมิใจในการพูดการเขียนการดำรงรักษาภาษาไทย ต้องรักและหวงแหน ต้องถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องช่วยกันปกป้องคุ้มครอง ต้องทะนุถนอมด้วยความห่วงใย รายการโทรทัศน์ โชคดีที่มีโอกาสทำหน้าที่เหล่านี้จึงขอตั้งความหวังไว้ว่า ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะปฏิบัติด้วยความภูมิใจเพื่อตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินที่เราอาศัยเกิดมาด้วยความสำนึกและเต็มใจยิ่ง

ขอขอบคุณเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติอีกครั้งหนึ่ง

หวังว่าการพูดของผมจะเป็นประโยชน์บ้าง

ขอบคุณและสวัสดิ์
